

Macskazene - A cicák is tudnak beszélni

Macskazene - A cicák is tudnak beszélni

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?> E-mail \(opens in new window\)](mailto:info@uhiskas.hu)

Bizony, a cicák beszélnek. Mégpedig igen változatos módon, nemcsak a hangjukkal, egész testükkel, farkukkal, szőrükkel, mancsukkal, sőt a szemükkel is.

Mir-Mur tisztos házimacska létére időnként a Kis Gida becenevet kapja. Ugyanis, mikor kedveskedik, füleit élesen hegyezi és fejét leszegve dugja oda gazdijának. Ettől a mozdulattól olyan, mint egy öklelésre készülő kiskecske, ezért kapta kedveskedő becenevét. Persze nem öklel, hanem hevesen dorombol mindehhez, hiszen jól érzi magát.

Kapucni, a gyönyörű karthausi anyacica viszont – gazdája eskü alatt vallja – legalább ötféle hangon képes dorombolni. Mélyen, ha a kölykeivel foglalkozik, cérnavékony magasan, ha maga vágyik egy kis babusgatásra, kissé kurrogó hangnemben, ha aggódik kicsinyeiért és szaggatottan, inkább morgás szerűen, ha éhes vagy a húsvágó kés szeletelő hangját hallja. Ezzel szemben Csoki cica – gondolhatjuk, hogy egy barna szíami macska áll eme név mögött – egész történeteket képes elmesélni, mikor hazatér éjszakai vadászatáról.

Gazdái karikás szemmel és alvástól kábán hallgatják részletes és mindenre kiterjedő beszámolóját, amelyben kurmogás, sok-sok miákolás, számtalan sikoly, néhány mélyebb strófa színesíti az elbeszélést.

Fórumonkon is sokféle macska-megnyilvánulásról számolnak be olvasóink. A legáltalánosabban – meglepő módon az egyik gazda nem ismerte a „dagasztás” gesztusait – a cica kellemes közérzetét leíró bejegyzések születtek. Amikor is kedvencünk mancsait felváltva nyomkodva – mintha anyukája hasából próbálná a tejet „kidagasztani”, hiszen innen eredeztethető ez a szokás - körmeit kicsit kieresztve, dorombolva mutatja ki, mennyire jól érzi magát. Aztán születtek beszámolók az éneklésről, mikor is a cica hangosan miákolva járkal a házban – ennek vége rendszerint az lett, hogy a macskáról kiderült, rájött a szerelem. Aztán a vadászösztön számtalan megnyilvánulása is mókás

bejegyzéseket szült.

Egyik kandúr úr például hangosan fenyegetőzik, mikor a madarak túl közel húznak el az ablakhoz. Orrát az üveghez nyomva „dadogva” nyivákol, miközben kicsit kinyitott szájában szinte csattogtatja a fogait. Ez a kombináció igen mókás eredményt szül, amin azonban még egy galamba sem nevetett.

A cicák gyakran úgy üdvözlik gazdáikat hazatértükkor, hogy fejüket, testüket a gazda lábához dörgölik, vagy a földön hemperegnek örömben. Ehhez Mircike például gyönyörű dalt ad elő, aminek a visszatérő refrénje egy olyan miaú, ahol a végén nem le, hanem felviszi a hangot.

Nos, a sokféle megnyilvánulás nyilvánvalóan arra utal, a cicák nem csak a hangokkal beszélnek. Kommunikálnak – egymás közt néha gyakrabban is – a testtartásukkal, az általuk kibocsátott szaganyagokkal, sőt a tekintetükkel és a fark tartásával is. Egy igen laza vörös macska például ahányszor elmegy a kertben idős, napon sütkérező gazdája mellett, mindannyiszor égnek emelei farkát, és hegyével mintegy „integet” az öreg hölgynek, aki szemével kíséri a nemes vadászt.

De a haragos, ijedt cica farka is látványos: nagyjából egy óriás üvegmosó kefe formáját és jellegzetességeit veszi fel, minden szála külön, dühösen meredezik az égnek, és a szokásos farkméret háromszorosára nő.

Egyáltalán, a felborzolt szőrű macska rendszerint agresszív vagy fenyegető kedvében van. És ki ne ismerné a fújó macskát, amelyik a hangos „f „ betű köpködés közepette túhegyes fogait mutogatja.

A macskák ugyanis egymás között sokkal inkább használják a testbeszédet, mint gazdájukkal szemben. Hiszen olyan okosak, hogy hamar rájönnek, a gazda a hanghatásokra jobban figyel.

Az Indexen olvasott egyik hír szerint sok cica a gyereksírást utánozó nyávogással sürgeti gazdáját, adjon minél hamarabb ennie. Már korábbi kutatások is kimutatták, hogy a csecsemők sírása hasonló frekvencián mozog mint egyes macskák nyávogása. Ugyanitt közlik Tony Buffington, az ohioi állami egyetem állatorvos professzora véleményét, aki ezt a jelenséget is arra vezeti vissza, hogy „az állatok alaposan megfigyelik gondviselőiket minden hang és jelzés után, amelyet kiadnak. Ahhoz fognak ragaszkodni, amelyik beválik.

Igaz, hogy mennyire beszédes egy cica, az függ attól is, milyen fajta, milyen típus. A szakemberek szerint a keleti fajták pletykásabbak, míg például a perzsák és az orosz kékek jóval hallgatagabbak.

[Vissza a felnőtt cikkekhez](#)

Source URL:

<https://www.whiskas.hu/felnott/jatek-es-tanulas/macskazene-a-cicak-is-tudnak-beszelni>